

"مقاله پژوهشی"

اثرات گیاه دارویی اسطوخودوس (*Lavandula angustifolia*) بر شاخص های بیوشیمی خون، آنزیم های کبدی و ترکیب تقریبی لاشه در ماهی آمور (*Ctenopharyngodon idella*)

رها فدایی راینی^{۱*}، طیبه عنایت غلام پور^۲، جواد سپاهی^۳

۱- گروه علوم و مهندسی شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه جیرفت، جیرفت، ایران

۲- اداره کل شیلات گلستان، گرگان، ایران

۳- مجتمع عالی سراوان، سراوان، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۷/۱۹

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۴/۵

چکیده

در سال های اخیر مطالعه تاثیر عصاره گیاهان در آبی پروری به نحو چشمگیری افزایش یافته است. گیاه اسطوخودوس (*Lavandula angustifolia*) از جمله گیاهان دارویی است که دارای فعالیت آنتی اکسیدانی می باشد. در مطالعه حاضر، تأثیر سطوح مختلف عصاره گیاه اسطوخودوس بر شاخص های خون شناسی، آنزیم های کبدی و ترکیب تقریبی لاشه در ماهی آمور (*Ctenopharyngodon idella*) بررسی شد. ماهیان در قالب چهار تیمار در سه تکرار (هر تکرار ۳۰ عدد ماهی) قرار داده شد. ماهیان با غذای کپورماهیان شامل سه سطح ۰/۱ (T1)، ۰/۵ (T2) و ۱ (T3) درصد و یک گروه کنترل (T0) به مدت ۸ هفته تغذیه شدند. مطابق با نتایج میزان پروتئین کل در میان تیمارهای آزمایشی دارای اختلاف معنی دار بود بطوری که ماهیان تغذیه شده با جیره T3 بیشترین میزان پروتئین کل را دارا بودند ($p < 0.05$). میزان آنزیم کبدی آلانین آمینوترانسفراز (ALT) و آلکالین فسفاتاز (ALP) و آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST) در بین تیمارهای مختلف تفاوت معنی داری نداشتند ($p > 0.05$). با افزایش غلظت عصاره گیاهی مقادیر کلسترول (Chol) و تری گلیسرید (TG) به طور معنی داری کاهش یافت به طوری که در تیمار T3 کمترین مقدار کلسترول و تری گلیسرید اندازه گیری شد ($p < 0.05$). بیشترین مقدار آلبومین، آلکالین فسفاتاز و آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST) مربوط به تیمار T3 و کمترین مقدار مربوط به تیمار شاهد بود، هر چند که این تفاوت ها معنی دار نبود ($p > 0.05$). مقدار گلوکز در بین تیمارها تفاوت معنی داری داشت به طوری که با افزایش غلظت عصاره گیاه اسطوخودوس از مقدار گلوکز کاسته شد و کمترین مقدار آن در تیمار T3 مشاهده گردید ($p < 0.05$). بر طبق نتایج مشخص گردید در تیمارهای آزمایشی، مقدار پروتئین، چربی و رطوبت لاشه در سطوح مختلف عصاره با یکدیگر اختلاف معنی داری نداشت ($p > 0.05$) در حالیکه بیشترین مقدار خاکستر در تیمار حاوی بیشترین غلظت عصاره گیاهی مشاهده گردید ($p < 0.05$). به طور کلی می توان بیان نمود که عصاره گیاه اسطوخودوس سبب بهبود شاخص های بیوشیمی خون گردیده و تاثیر منفی در عملکرد آنزیم های کبدی نداشته است از این رو استفاده از ۱ درصد عصاره گیاه اسطوخودوس در جیره غذایی ماهی آمور پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی: مکمل غذایی، شاخص های خون شناسی، آنزیم های کبدی، ترکیبات لاشه، اسطوخودوس، ماهی آمور.

مقدمه

از جمله مزایای استفاده از گیاهان دارویی می توان به ساده بودن کاربرد و نداشتن اثرات جانبی سوء بر عملکرد حیوانات و نیز باقی نماندن بقایای مضر در فراورده های تولیدی اشاره نمود. اخیراً گیاهان دارویی و روغن های ضروری یا عصاره های مربوط به آنها به عنوان محرک های رشد مورد استفاده قرار گرفته اند. برخی بررسی ها نشان داده اند که عصاره گیاهان مختلف می تواند باعث بهبود کیفیت لاشه ماهیان و همچنین عملکرد صحیح آنزیم های کبدی شوند (Zeppenfeld et al., 2017).

گیاهان و محصولات گیاهی در حال حاضر نقش مهمی در آبرزی پروری دارند. به طور کلی ترکیبات گیاهی در مقایسه با ترکیبات شیمیایی، سنتتیک و آنتی بیوتیک ها اثرات جانبی مضر را ندارند (یا به ندرت دارند)، ارزان تر بوده، فاقد ویژگی سمیت و انباشتگی زیان آور در بافت موجود زنده هستند، قابلیت تجزیه و بازگشت به محیط را دارا هستند و در کل ترکیبات با منشأ گیاهی در مقایسه با سایر مواد سازگاری بیشتری با محیط زیست دارند (Pateiro et al., 2020).

کبد یکی از اندام های حیاتی بدن انسان است که عمل سم زدایی ترکیبات خارجی، داروها، سموم و... را انجام می دهد. از این رو بررسی و اندازه گیری آنزیم های کبدی در ماهیان از اهمیت ویژه ای برخوردار است. از آن جایی که کبد یکی از ارگان های کلیدی در اعمال متابولیسمی و ترشحی است و هم چنین خارج کردن سموم از بدن به عهده کبد می باشد؛ لذا این موضوع بر اهمیت استفاده از گیاهان دارویی در درمان کبد می افزاید و این امر اهمیت بررسی تاثیر عصاره های گیاهی بر عملکرد آنزیم های کبدی را نشان می دهد. با

اندازه گیری آنزیم های نظیر آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST)، آلکالین فسفاتاز (ALP) و آلانین آمینوترانسفراز (ALT) میتوان به آسیب سلولی در کبد پی برد (Modaresi and Arefian, 2016).

یکی از ماهیان مورد پسند پرورش دهندگان ماهیان گرمابی، ماهی علفخوار یا آمور با نام علمی (*Ctenopharyngodon idella*) می باشد. این ماهی یکی از گونه های مهم اقتصادی است، که به علت ویژگی های منحصر به فرد در اکثر نقاط دنیا پرورش داده می شود. در طب سنتی اسطوخودوس (*Lavandula angustifolia*) یکی از داروهای موثر بر عملکرد کبد مطرح می باشد و مطالعاتی در خصوص تاثیر این گیاه بر فعالیت آنزیم های کبدی در موش صورت گرفته است (Modaresi and Arefian, 2016) اما تاکنون مطالعه جامع و کاملی در خصوص تاثیر عصاره این گیاه بر عملکرد آنزیم های کبدی در ماهیان صورت نگرفته است. اسانس اسطوخودوس از برگ ها و گل های گیاه به دست می آید و دارای ترکیبات مختلف شامل استات لینالیل، اسید بوتریک، اسید پروپیونیک، اسید والریک، لینالول آزاد می باشد (Ahmady et al., 2012). ترکیب عمده شیمیایی موجود در گیاه اسطوخودوس، استات لینالیل است (Salamati et al., 2014). بر طبق مطالعات گذشته مشخص شده است که لینالول و مشتقات آن موجب کاهش قابل توجه استرس می شود (Chien et al., 2012). لینالول و استات لینالیل دارای فعالیت ضدالتهابی هستند. در عین حال فلاونوئیدها و ژرانیول در رتبه بعد از لینالول و استات لینالیل از عمده ترکیبات عصاره گیاه اسطوخودوس است که دارای فعالیت آنتی اکسیدانی

اسطوخودوس و به میزان سه سطح ۰/۱ (T1)، ۰/۵ (T2) و ۱ (T3) درصد و یک گروه کنترل (T0) به مدت ۸ هفته تغذیه شدند (Mohamadi et al., 2017).

جهت تهیه جیره غذایی مورد نیاز، ابتدا حجم معینی غذای کنسانتره بیومار فرانسه مخصوص کپور ماهیان با قطر ۰/۵ میلی متر با ترازوی دیجیتالی وزن شد و سپس عصاره گیاه اسطوخودوس به میزان ۰/۱، ۰/۵ و ۱ درصد به غذا اضافه گردید و با حجم مناسب از آب تا رسیدن به حالت خمیری شکل مخلوط گردید (اسدی و علاف نویریان، ۱۳۸۵). سپس این مواد از چرخ گوشت با صفحه مشبک به قطر ۱ میلی متر (متناسب با دهان ماهی) عبور داده شد. غذای گروه کنترل نیز بدون عصاره گیاه ساخته شد. غذای ساخته شده داخل ظروف پلاستیکی دربسته در یخچال نگهداری شد و در هر وعده غذایی به میزان لازم درون آکواریوم‌های شیشه‌ای قرار گرفت. روزانه ضایعات ماهیان از کف آکواریوم ها سیفون گردید و با حجم معینی آب تازه (۳۰ تا ۵۰ درصد) جایگزین شد. برای از بین بردن کلر آب شرب، ۲۴ ساعت آب در درون تانک ۵۰۰ لیتری ذخیره و هوادهی گردید. جهت تامین اکسیژن مورد نیاز، هوادهی از طریق پمپ مرکزی صورت گرفت و در هر آکواریوم ۱ عدد سنگ هوا قرار داده شد. به منظور ایجاد دمای یکسان در هر آکواریوم یک عدد بخاری (۱۰۰ وات) برقی گذاشته شد. فاکتورهای فیزیکیوشیمیایی آب بطور روزانه برای اندازه گیری درجه حرارت و بطور هفتگی برای میزان اکسیژن محلول و pH آب (H198108, Italy) انجام گردید (دما: $24 \pm 1/5$ درجه سانتیگراد؛ اکسیژن محلول: 8 ± 2).

اثبات شده در گیاهان خانواده نعناع و اسطوخودوس است (Fisner et al., 2012).

Adeli و همکاران (۲۰۱۹) به بررسی تاثیر عصاره گیاه به لیمو (*Aloysia citrodora*) بر آنزیم‌های کبدی در ماهی قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) پرداختند. Dugenci و همکاران (۲۰۰۳) که به بررسی اثرات چندگونه گیاه دارویی بر سطح ایمنی ماهی قزل آلا پرداختند. Nootash و همکاران (۲۰۱۳) به بررسی تأثیر رژیم غذایی حاوی چای سبز بر روی فاکتورهای بیوشیمیایی در ماهی قزل آلائی رنگین کمان پرداختند. Dadras و همکاران (۲۰۱۶) تاثیر عصاره گیاه بارهنگ به جیره غذایی فیل ماهی (*Huso huso*) بر مقدار آنزیم‌های کبدی (ALT، AST و ALP) را بررسی نمودند. Modaresi و Arefian (۲۰۱۶) به بررسی تاثیر عصاره هیدروالکلی اسطوخودوس بر آنزیم های آسپاراتات امینوترانسفراز (AST)، آلکالین فسفاتاز (ALP) بر موش پرداختند.

با توجه به اهمیت گیاهان دارویی و از جمله گیاه اسطوخودوس که به عنوان یکی از مهم‌ترین گیاهان دارویی موثر بر سیستم ایمنی و شاخص‌های بیوشیمیایی خون، تحقیق حاضر به منظور بررسی تاثیر بر برخی شاخص‌های بیوشیمی خون، آنزیم‌های کبدی و ترکیب تقریبی لاشه در ماهی آمور انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور انجام تحقیق حاضر، ماهیان به طور تصادفی در ۲۱ آکواریوم شیشه‌ای (با ابعاد ۳۰*۳۰*۶۰سانتیمتر) و در قالب ۴ تیمار در سه تکرار (هر تکرار ۳۰ عدد ماهی) ذخیره‌سازی شدند. ماهیان با غذای کپورماهیان شامل سه سطح عصاره گیاه

میلی گرم بر لیتر؛ سختی کل: $4/1 \pm 0/1$ میلیگرم بر لیتر؛ مقدار pH: $7/0 \pm 1/2$.

جدول ۱: تجزیه جیره پایه ماهی آمور بر اساس درصد وزن تر

ترکیبات	درصد پروتئین	درصد فیبر	درصد چربی	رطوبت	درصد خاکستر	انرژی
مقدار	$52/3 \pm 4/2$	$8/0 \pm 1/37$	$18/0 \pm 44/18$	$8/0 \pm 1/5$	$11/0 \pm 1/82$	$4598/23 \pm 56/5$

جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از برنامه های نرم

افزایی SPSS20 و Excel و از روش تجزیه واریانس یک طرفه One – Way ANOVA استفاده شد. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن انجام پذیرفت و وجود یا عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح اطمینان ۹۵ درصد انجام شد.

نتایج

مطابق با نتایج جدول ۲، میزان پروتئین کل در میان تیمارهای آزمایشی معنی دار بود به طوری که ماهیان تغذیه شده با جیره T_3 (۱ درصد عصاره گیاه) بالاترین میزان پروتئین کل را دارا بودند ($p < 0.05$). بر اساس نتایج به دست آمده، مقدار گلوکز در بین تیمارها تفاوت معنی داری داشت بطوریکه با افزایش غلظت عصاره گیاه اسطوخودوس از مقدار گلوکز کاسته شد و کمترین مقدار آن در تیمار T_3 مشاهده گردید ($p < 0.05$). با افزایش غلظت عصاره گیاهی مقادیر کلسترول (Chol) و تری گلیسرید (TG) به طور معنی داری کاهش یافت بطوریکه در تیمار T_3 (حاوی ۱ درصد عصاره) کمترین مقدار کلسترول (Chol) و تری گلیسرید (TG) اندازه گیری شد ($p < 0.05$). بیشترین مقدار آلبومین (Alb) مربوط به تیمار T_3 (۱ درصد عصاره) و کمترین مقدار مربوط به تیمار شاهد بود، هرچند که این تفاوت‌ها معنی دار نبود ($p > 0.05$).

میزان فعالیت آنزیم آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST) پلاسما براساس مقدار مصرف NADPH و تبدیل آن به NAD^+ در طول موج ۳۴۰ نانومتر، لاکتات دهیدروژناز (LDH) پلاسما براساس تبدیل پیرووات به لاکتات در طول موج ۳۴۰ نانومتر تعیین گردید. آلکالین فسفاتاز (ALP) براساس تبدیل نیتروفنیل فسفات به نیتروفنول و فسفات در طول موج ۴۰۵ نانومتر اندازه گیری شد. سطح پروتئین کل پلاسما بر اساس واکنش بایوره و در طول موج ۵۴۰ نانومتر تعیین گردید.

آلبومین با استفاده از کیت آزمایشگاهی زیست شیمی و به روش Beradford (۱۹۷۶) مورد سنجش قرار گرفت. گلوکز بر اساس روش تریندر (Trinder, 1969)، تری گلیسرید و کلسترول بر اساس روش زویی و فلینی (Zoppi and Fellini, 1976) انجام شد. تعیین درصد رطوبت، خاکستر، پروتئین و چربی لاشه ماهیان بر اساس روش ارائه شده توسط (AOAC, 2005) محاسبه گردید. پروتئین به روش کجلاال ($N \times 6.25$) اندازه گیری شد. چربی به روش سوکسله و با حلال دی اتیل اتر و خاکستر با سوزاندن ۵۵۰ نمونه در دمای درجه سانتیگراد کوره الکتریکی انجام شد.

جدول ۲: شاخص‌های بیوشیمیایی خون ماهی آمور تغذیه شده با غلظت‌های مختلف عصاره گیاه اسطوخودوس در پایان دوره آزمایش

گلوکز (mg/dl)	آلبومین (g/dl)	پروتئین کل (g/dl)	تری گلیسیرید	کلسترول	
۸۵/۵±۹/۹ ^b	۱/۱۳±	۴/۰۱±	۳۰۹/۷۵±	۲۷۵/۴۱±۱۲/۶۴	شاهد
	۰/۱۴ ^a	۰/۱۸ ^a	۲۰/۳۵ ^b	^b	
۸۳/۶±۷/۶ ^{ab}	۱/۰۸±	۵/۶۱±	۳۰۲/۴۴±	۲۷۱/۱۸±۱۷/۳۷	T _۱
	۰/۲۰ ^a	۰/۱۶ ^b	۱۸/۸۱ ^b	^b	
۷۵/۷±۷/۱ ^a	۱/۱۵±	۵/۶۵±	۲۸۵/۱۷±	۲۵۸/۱۵±۲۴/۷۰	T _۲
	۰/۱۲ ^a	۰/۱۶ ^b	۱۰/۵۹ ^a	^a	
۷۳/۱±۸/۰ ^a	۱/۲۱±	۵/۶۸±	۲۸۸/۱۳±	۲۵۴/۵۰±۲۷/۳۶	T _۳
	۰/۳۲ ^a	۰/۱۸ ^b	۱۲/۱۱ ^a	^a	

حروف متفاوت در هر ستون، نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار می‌باشد ($p < 0.05$).

شاهد: حاوی صفر درصد عصاره، T_۱: حاوی ۰/۱ درصد عصاره، T_۲: حاوی ۰/۵ درصد عصاره، T_۳: حاوی ۱ درصد عصاره

عصاره) بیشترین مقدار مربوط به تیمار شاهد بود، هرچند که این تفاوت‌ها معنی‌دار نبود ($p > 0.05$). بیشترین مقدار آلانین آمینوترانسفراز در تیمار T_۲ مشاهده شد اما بین تیمارها تفاوت آماری مشاهده نشد ($p > 0.05$).

بر اساس نتایج به دست آمده، میزان آنزیم کبدی آلانین آمینوترانسفراز (ALT) و آلکالین فسفاتاز (ALP) و آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST) در بین تیمارهای مختلف تفاوت معنی‌داری نداشتند ($p > 0.05$). بیشترین مقدار آلکالین فسفاتاز (ALP) و آسپاراتات آمینوترانسفراز (AST) مربوط به تیمار T_۳ (۱ درصد

جدول ۳: شاخص‌های بیوشیمیایی خون ماهی آمور تغذیه شده با غلظت‌های مختلف عصاره گیاه اسطوخودوس در پایان دوره آزمایش

آسپاراتات آمینوترانسفراز (U/L)	آلکالین فسفاتاز (U/L)	آلانین آمینوترانسفراز (U/L)	تیمارها
۱۳۳/۵۸±۱۵/۶۴ ^a	۲۱۷/۱۰±۱۳/۶۸ ^a	۱۲/۸۵±۱/۱۸ ^a	شاهد
۱۳۶/۱۲±۲۰/۳۰ ^a	۲۱۹/۶۹±۲۰/۵۹ ^a	۱۳/۱۵±۱/۶۲ ^a	T _۱
۱۳۴/۲۷±۱۴/۰۳ ^a	۲۱۸/۸۱±۱۴/۴۰ ^a	۱۳/۲۴±۱/۴۶ ^a	T _۲
۱۳۷/۵۰±۱۲/۷۹ ^a	۲۲۲/۳۴±۱۲/۴۳ ^a	۱۲/۹۳±۰/۸۸ ^a	T _۳

*حروف یکسان در هر ستون، نشان‌دهنده عدم تفاوت معنی‌دار می‌باشد ($p > 0.05$).

شاهد: حاوی صفر درصد عصاره، T_۱: حاوی ۰/۱ درصد عصاره، T_۲: حاوی ۰/۵ درصد عصاره، T_۳: حاوی ۱ درصد عصاره

عصاره گیاه اسطوخودوس در جدول ۵ ارائه گردیده است. بر طبق نتایج مشخص گردید مقدار پروتئین، چربی و رطوبت لاشه ماهیان در سطوح مختلف عصاره

نتایج حاصل از آنالیز ترکیب تقریبی لاشه ماهی آمور مورد استفاده در تحقیق حاضر در سطوح مختلف

گیاهی با یکدیگر اختلاف معنی داری نداشت
 گیاهی با یکدیگر اختلاف معنی داری داشت
 (p<0.05). در حالی که مقدار خاکستر لاشه در بین تیمارها اختلاف معنی داری داشت و بیشترین مقدار

جدول ۴: میانگین ترکیب تقریبی لاشه ماهی آمور در سطوح مختلف عصاره گیاه اسطوخودوس در پایان دوره

منابع تغیر	پروتئین (درصد)	چربی (درصد)	رطوبت (درصد)	خاکستر (درصد)
شاهد	۱۵/۷۴±۱/۴۴ ^a	۲/۷۰±۰/۸۲ ^a	۷۳/۶۱±۱۱/۱ ^a	۱/۵۲±۰/۰۵ ^a
T _۱	۱۵/۸۲±۱/۶ ^a	۲/۶۱±۰/۶۹ ^a	۷۳/۸۷±۱۵/۴ ^a	۱/۷۷±۰/۰۷ ^a
T _۲	۱۵/۴۵±۱/۵۴ ^a	۲/۶۳±۰/۴۴ ^a	۷۴/۰۲±۱۴/۶ ^a	۲/۹۲±۰/۰۴ ^b
T _۳	۱۶/۰۸±۱/۳۴ ^a	۲/۶۸±۰/۵۰ ^a	۷۴/۱۱±۱۶/۲ ^a	۳/۲۰±۰/۰۵ ^b

حروف انگلیسی یکسان در هر ستون بیانگر عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح ۰/۰۵ می باشد (p>0.05).

شاهد: حاوی صفر درصد عصاره، T_۱: حاوی ۰/۱ درصد عصاره، T_۲: حاوی ۰/۵ درصد عصاره، T_۳: حاوی ۱ درصد عصاره

بحث

توفیقی مقدم و همکاران (۱۳۹۶) طی بررسی تاثیر اسانس اسطوخودوس (*Lavendula officinalis*) گزارش نمودند که مقادیر آنزیم های کبدی (ALP، ALT و AST) در ماهی سفید ک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*) تحت تاثیر سطوح مختلف اسانس گیاه اسطوخودوس قرار نگرفت که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد.

Hajibeglou و Sudagar (۲۰۱۰) در بررسی تأثیر عصاره ۱۱ گیاه دارویی مختلف بر فاکتورهای خون شناسی و ایمنی ماهی کپور معمولی، و Pratheepa و همکاران (۲۰۱۰) در بررسی تأثیر عصاره برگ گیاه *Aegle marmelos* بر فاکتورهای خونی ماهی کپور معمولی، افزایش میزان آلبومین را در مقایسه با تیمار شاهد گزارش نمودند و در تحقیق حاضر بیشترین مقدار آلبومین مربوط به تیمار T_۳ و کمترین مقدار مربوط به تیمار شاهد بود، هرچند که این تفاوت ها معنی دار نبود. در تطابق با نتایج تحقیق حاضر در تحقیقات مشابه دیگری که توسط Misra و

سنجش سطح پروتئین های سرم خون شاخص مناسبی برای وضعیت ایمنی شناسی ماهی می باشد. در تحقیق حاضر میزان پروتئین کل سرم خون در تیمارهای آمایشی بطور معنی داری در تیمارهای دریافت کننده ی عصاره گیاه اسطوخودوس، بیشتر از تیمار شاهد بود و بیشترین مقدار آن در تیمار T_۳ گزارش گردید.

همچنین Dugenci و همکاران (۲۰۰۳) که به بررسی اثرات چند گونه گیاه دارویی بر سطح ایمنی ماهی قزل آلا پرداختند سبب افزایش پروتئین تام در مواجهه با محرک های ایمنی گردیده است و Nootash و همکاران (۲۰۱۳) به بررسی تأثیر رژیم غذایی حاوی چای سبز بر روی فاکتورهای بیوشیمیایی در ماهی قزل آلا رنگین کمان پرداختند که در غلظت های ۱۰۰ و ۵۰۰ میلیگرم بر کیلوگرم پروتئین تام اختلاف معنی داری با سایر تیمارها نشان داد که با نتایج حاصل از این بررسی مطابقت دارد.

عصاره گل ختمی نیز ممکن است ناشی از تأثیر فلاونوئیدها و آنتی اکسیدان‌های موجود در پودر گلدر بر عملکرد فیزیولوژیکی غشای سلول‌ها در بافت کبد، افزایش ظرفیت آنتی اکسیدانی سلول‌ها و افزایش پایداری غشای سلولی گردد (Sadighara et al., 2012).

در مجموع می‌توان گفت که اگرچه بیان می‌شود که گیاهانی همچون اسطوخودوس که حاوی پلی فنول و فلاونوئیدها می‌باشند، دارای خواص بسیار زیاد از جمله خواص آنتی اکسیدانی و دفع رادیکال‌های آزاد می‌باشند که می‌تواند موجب تقویت سیستم دفاعی در موجودات مختلفی شود. آسپارات آمینوترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز از مهم‌ترین آنزیم‌های کبدی می‌باشند که در انتقال گروه‌های آمینی از آلفا آمین به آلفا کتو اسیدها نقش دارد. افزایش آسپارات آمینوترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز در ماهی تیلاپیا مشاهده گردید. این امر ممکن است مربوط به اختلال در عملکرد کبد ناشی از وجود مواد ضد تغذیه‌ای در ترکیبات گیاهی باشد (Soltan et al., 2008).

اکبری و دلیران (۱۳۹۸) طی بررسی تأثیر عصاره متانولی خارخاسک (*Tribulus terrestris*) بر آنزیم‌های کبد و گوارشی و فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*) گزارش نمودند که استفاده از ۱/۵ گرم عصاره متانولی خارخاسک در هر کیلوگرم اثرات مثبتی بر فعالیت آنزیم‌هایی گوارشی و کبد و شاخص‌های بیوشیمیایی سرم خون ماهی کفال خاکستری دارد.

Zhang و همکاران (۲۰۱۶) با مطالعه تأثیر چای سبز روی ترکیبات بدن ماهی گربه ماهی کانالی، تحقیق Pakravan و همکاران (۲۰۱۱) با مطالعه عصاره علف

همکاران (۲۰۰۶) در کپور هندی (*labeo rohita*) و Mustafa و Ispir (۲۰۰۵) در قزل‌آلای رنگین کمان انجام شد، علیرغم گزارش برخی شاخص‌های تحریک ایمنی در تعدادی از فرآورده‌های گیاهی، عدم تأثیر این عصاره‌ها بر میزان پروتئین کل و آلبومین در گونه‌های مورد بررسی گزارش گردید.

Modaresi و Arefian (۲۰۱۶) گزارش نمودند که عصاره هیدروالکلی اسطوخودوس در دوزهای ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم سبب کاهش آنزیم‌های آسپارات آمینوترانسفراز، آلکالین فسفاتاز در موش می‌گردد اما غلظت‌های بالاتر سبب نکروز بافت کبدی می‌شود.

آسپارات آمینوترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز از مهم‌ترین آنزیم‌های کبدی می‌باشند که در انتقال گروه‌های آمینی از آلفا آمین به آلفا کتو اسیدها نقش دارد. آنزیم آلکالین فسفاتاز کبد نقش مهمی در آنزیم آلکالین فسفاتاز کبد نقش مهمی در متابولیسم گلیکوژن ایفا می‌کند و می‌تواند آنزیم‌های فسفوریلاز را غیرفعال نماید، بنابراین می‌تواند سنتز گلیکوژن را در کبد تحریک نماید. لذا، ممانعت از فعالیت این آنزیم در کبد با تجزیه گلیکوژن جهت تأمین انرژی مورد نیاز تحت شرایط استرس‌زا در ارتباط بوده و یا سبب کاهش نرخ فسفوریلاسیون یا از فسفوریلاسیون اکسیداتیو در زنجیره تنفسی جلوگیری می‌نماید (Murray et al., 2012). افزایش سطح آنزیم در ماهیان تحت تیمار عصاره گل ختمی در آلکالین فسفاتاز روز ۳۰ و نیز ماهیان تحت تیمار ۱ درصد عصاره در روز ۶۰ ممکن است به دلیل وجود ارگوسترول در عصاره گل ختمی باشد (Tešević et al., 2012). عدم تغییر سطح آنزیم‌های کبدی ماهیان کپور تحت تأثیر نسبت‌های مختلف

بیدی در جیره غذایی کپور معمولی و Ji و همکاران (۲۰۰۷) با مطالعه چند گیاه دارویی روی رشد ماهی فلاندر ژاپنی، عدم وجود تفاوت معنی‌دار ترکیبات لاشه و آنزیم های کبدی در بین تیمارهای آزمایشی و گروه شاهد را گزارش نمودند که با نتایج تحقیق حاضر همخوانی دارد. از سوی دیگر در تضاد با این نتایج، Fallahpour و همکاران (۲۰۱۴) با تحقیق روی عصاره گیاه *Althaea officinalis* در جیره غذایی کپور معمولی گزارش شده است. احتمالاً این اختلاف-ها در نتایج ناشی از فاکتورهای محیطی مانند دما، pH و شوری که ترکیب چربی در ماهی را تحت تاثیر قرار می‌دهد می‌باشد (Zeppenfeld et al., 2017). همچنین اقلیمهای هوایی مختلف، سن و وزن نمونه ها، ترکیب گیاهی و طول دوره آزمایش نیز بر فعالیت آنزیم‌های کبدی تاثیر می‌گذارد. با توجه به نتایج تحقیق حاضر میزان فعالیت آنزیم‌های آلانین آمینوترانسفراز، آسپاراتات آمینوترانسفراز و آلکالین فسفاتاز بین تیمارهای مختلف اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد که نشان می‌دهد عصاره گیاه به لیمو در جیره غذایی ماهی آمور تاثیر سویی بر عملکرد کبد نداشته است. این نتایج با مطالعات Zeppenfeld و همکاران (۲۰۱۷) مطابقت دارد.

Yousefi و همکاران (۲۰۱۹) طی بررسی تاثیر عصاره گیاه اسطوخودوس بر ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) گزارش نمودند که استفاده از غلظت ۱ تا ۱/۵ درصد عصاره این گیاه به منظور کاهش استرس و افزایش پاسخ‌های ایمنی در این ماهی موثر می‌باشد.

ترکیب شیمیایی بدن همواره تحت تاثیر ترکیب جیره غذایی و حتی درصد و مقدار غذادهی روزانه قرار

دارد و تجزیه لاشه روش مهمی برای شناخت محتوای غذایی و سطح انرژی هر موجود آبرزی است (Franco et al., 2020).

در تحقیق حاضر مقدار پروتئین، چربی و رطوبت لاشه ماهیان در سطوح مختلف عصاره گیاهی با یکدیگر اختلاف معنی داری نداشت. اما مقدار خاکستر لاشه در بین تیمارها اختلاف معنی‌داری داشت و بیشترین مقدار خاکستر در تیمار حاوی بیشترین غلظت عصاره گیاه اسطوخودوس مشاهده گردید. همچنین Shalaby و همکاران (۲۰۰۶) نیز طی بررسی تاثیر زنجبیل بر ماهی تیلایای نیل (*Oreochromis niloticus*) به نتیجه مشابهی در زمینه خاکستر لاشه دست یافتند.

در تحقیق حاضر با افزایش غلظت عصاره گیاهی مقادیر کلسترول و تری گلیسرید بطور معنی‌داری کاهش یافت بطوریکه در تیمار T₃ کمترین مقدار کلسترول و تری گلیسرید مشاهده شد که با نتایج بدست آمده Mansoub و Myandoab (۲۰۱۲) مطابقت دارد. این گونه گزارش شده است که وجود ترکیباتی نظیر کارواکرول و تیمول در گیاهان از دلایل کاهش کلسترول و تری گلیسرید سرم خون می‌باشد (Zargari, 2001).

از نتایج تحقیق حاضر می‌توان دریافت که استفاده از عصاره اسطوخودوس به ویژه در سطح ۱ درصد تاثیر مثبت بر سطوح پروتئین کل سرم و کاهش مقادیر کلسترول و تری گلیسرید دارد، از اینرو عصاره گیاه اسطوخودوس می‌تواند به عنوان یک ماده افزودنی در جیره غذایی ماهی آمور قرار گیرد. هر چند ارایه یک نتیجه گیری نهایی در این راستا نیاز به مطالعات

2012. Antibacterial effects of *Lavandula Stoechas* Essential Oil, on Gram Positive and Negative Bacteria in Vitro. *Medial Labor Journal*. 6,2,35-41.
6. AOAC. 2005. Official Methods of Analysis of AOAC, Vol.1, 15th edition. Association of Official Analytical Chemists, Arlington, VA, USA. 245 p.
7. Chien, LW., Cheng SL., Liu, CF., 2012 . The effect of lavender aromatherapy on autonomic nervous system in midlife women with insomnia. *Evidence-Based Complementary and Alternative Medicine*. 740-813.
8. Dadras, H., Hayatbakhsh, M.R., Shelton, W.L., and Golpour, A. 2016. Effects of dietary administration of Rose hip and Safflower on growth performance, haematological, biochemical parameters and innate immune response of Beluga, *Huso huso* (Linnaeus, 1758), *Fish and Shelfish Immunology Journal*. 59, 109-114.
9. Dugenci, S.K., Arda, N., Candan, A., 2003. Some medicinal plants as immunostimulant for fish. *Ethnopharmacology Journal*. 88, 99-106.
10. Fallahpour, F., Banaee, M., Javadzade, N., 2015. The effects of hydro-alcohol extract of follower of marshmallow (*Althaea officinalis* L.) on some biochemical and hematological parameters in common carp (*Cyprinus carpio* L.). *Journal of herbal Drugs*. 2(6), 73-83.
11. Fisser, KL., Pilkington, K., 2012. Lavender and sleep: A systematic review of the evidence. *European Journal of Integrative Medicine*. 4(4), 436-47.
12. Franco, D., Munekeata, P.E.S., Agregán, R., Bermúdez, R., López-Pedrouso, M., Pateiro, M., Lorenzo, J.M., 2020. Application of Pulsed Electric Fields for Obtaining Antioxidant Extracts from Fish Residues. *Antioxidants*. 9(2), 90-102.
13. Hajibeglou, A., Sudagar, M., 2010. Immune response of common carp (*Cyprinus carpio*) fed with herbal immunostimulants diets. *Agricultural Journal*. 5(3), 163-172.
14. Ispir, U., and Mustafa, D.M. 2005. A Study on the Effects of Levamisole on the Immune System of Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss*, Walbaum). *Turkish*

گسترده‌ای در ابعاد گوناگون به ویژه از نقطه نظر فیزیولوژیکی دارد.

سپاسگزاری

در اینجا بر خود لازم می‌دانیم که از زحمات تمام کسانی که ما را در انجام این تحقیق یاری نمودند سپاسگزاری نمایم.

منابع

۱. اسدی، ا.، علاف نویریان، ح.، ۱۳۸۵. اثر سطوح مختلف کلم قرمز (*Brassica oleracea*) به عنوان رنگدانه طبیعی در تغییر رنگ پوست و شاخص‌های رشد ماهی سوروم (*Herostysichus severus*). *مجله تغذیه آبزیان* ۱(۱): ۳۶-۲۴.
۲. اکبری، پ.، دلیران، س.، ۱۳۹۸. اثر عصاره متانولی خارخاسک (*Tribulus terrestris*) بر آنزیم‌های کبد و گوارشی و فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون ماهی کفال خاکستری (*Mugil cephalus*). *نشریه توسعه آبزی پروری*، ۱۳(۴)، ۲۵-۱۳.
۳. توفیقی مقدم، ص.، میردار هریجانی، ج.، قرائی، ا.، غفاری، م.، ۱۳۹۶. تأثیر بیهوشی اسانس اسطوخودوس (*Lavendula officinalis*) بر آسیب‌های بافتی و آنزیم‌های سرمی خون ماهی سفیدک سیستان (*Schizothorax zarudnyi*). *مجله زیست شناسی*، ۳۰(۲)، ۱۵۰-۱۴۱.
4. Adeli, A., Shamloufar, M., Akrami, R., 2019. The effect of plant extract to lemon (*Aloysia citrodora*) on growth performance, carcass composition and some liver enzymes in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Journal of Animal Physiology and Development*. 12 (3), 36-27.
5. Ahmady-Abchin, S., Nasrolahi omran, A., Jafari, N., Mostafapour, M.J., Kia, M.,

- contents of *Althaea officinalis* L. flowers based on their color. *Avicenna Journal of Phytomedicine*. 2(3), 113- 117.
23. Salamati, A., Mashouf, S., Sahbaei, F., Mojab, F., 2014. Effects of inhalation of lavender essential oil on open-heart surgery pain. *Iranian Journal of Pharmaceutical Research*. 13(4), 1257-61.
 24. Shalaby, A.M., Khattab, Y.M., Abdel rahman, A.M., 2006. Effects of garlic (*Allium sativum*) and chloramphenicol on growth performance, physiological parameters and survival of Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*). *Journal of Venomous Animals and Toxins Including Tropical Diseases*. 12(2), 172-201.
 25. Soltan, M.A., Hanafy, M.A., Wafa, M.I.A., 2008. An Evaluation of fermented silage made from fish by products as a feed ingredient for African catfish (*Clarius gariepinus*). *Global Veterinary Journal*. 2, 80-86.
 26. Tešević, V., Vajs, V., Lekić, S., Dordević, I., Novaković, M., Vujisić, L., Todosijević, M., 2012. Lipid composition and antioxidant activities of the seed oil from three Malvaceae Species. *Archives of Biological Sciences Belgium*. 64(1), 221-227.
 27. Trinder, P., 1969. Determination of glucose concentration in the blood. *Annals of Clinical Biochemistry*. 6-24.
 28. Yousefi, M., Viktorovich Shabunin, S., Anatolyevich Vatnikov, Y., Kulikov, E., 2019. Effects of lavender (*Lavandula angustifolia*) extract inclusion in diet on growth performance, innate immunity, immune-related gene expression, and stress response of common carp, *Cyprinus carpio*. *Aquaculture*. 515, 734588
 29. Zargari, A., 2001. Medical plants. Second edition. Tehran University Press, Tehran. 123p.
 30. Zeppenfeld, C.C., Saccol, E.M. H., Pês, T.S., Salbego, J., Koakoski, G., and Santos, A.C., 2017. Aloysia triphylla essential oil as food additive for Rhamdia quelen - stress and antioxidant parameters. *Journal of Aquaculture Nutrition*. 376, 1-6.
 31. Zhang, Y., Zhou, Y., Sang, B., Zhang, J. L., Welker, T., Liu, K. 2016. Effect of dietary Journal of Veterinary and Animal Sciences. 29, 1169-1176.
 15. Mansoub, N.H., Myandoab, M.P., 2012. Effect of dietary inclusion of alfalfa (*Medicago sativa*) and black cumin (*Nigella sativa*) on performance and some blood metabolites of Japanese quail. *Research Opinions in Animal and Veterinary Sciences*. 2(1), 7-9.
 16. Misra, C.K., Kumar, Das, B., Mukherjee, S.C., Pattnaik, P., 2006. Effect of long term administration of dietary β -glucan on immunity, growth and survival of *Labeo rohita* fingerlings. *Aquaculture*. 255, 82-94.
 17. Modaresi, M., Arefian, S., 2016. Effect of Lavender Hydro Alcoholic Extract on Liver's Enzymes and Histology in Small Laboratory Mice. *Quarterly of the Horizon of Medical Sciences*. 22(1), 71-75.
 18. Murray, R., Bender, D., Botham, K.M., Kennelly, P.J., Rodwell, V., and Weil, P.A., 2003. Harpers Illustrated Biochemistry 29th Edition University of Toronto, Ontario, Canada: Mc Graw Hill Education, 818p.
 19. Nootash, Sh., Sheikhzadeh, N., Baradaran, B., Khani Oushani, A., Maleki Moghadam, M.R., Nofouzi, K., 2013. Green tea (*Camellia sinensis*) administration induces expression of immune relevant genes and biochemical parameters in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Fish and Shellfish Immunology*. 35, 1916-1923.
 20. Pateiro, M., Paulo, E.S., Munekata, Domínguez, R., Wang, M., Francisco J. Barba, Bermúdez, R., Lorenzo, M., 2020. Nutritional Profiling and the Value of Processing By products from Gilthead Sea Bream (*Sparus aurata*). *Marine Drugs*. 18, 101.
 21. Pratheepa, V., Ramesh, S., Sukumaran, N., 2010. Immunomodulatory effect of Aegle marmelos leaf extract on freshwater fish *Cyprinus carpio* infected by bacterial pathogen *Aeromonas hydrophila*. *Pharmaceutical Biology*. 48(11), 1224-1239.
 22. Sadighara, P., Gharibi, S., Moghadam, Jafari A., Jahed Khaniki, G.R., Salari, S., 2012. The antioxidant and flavonoids

- chinese tea on growth performance, disease resistance and muscle fatty acid profile of channel catfish (*Ictalurus punctatus*). Aquaculture International. 23, 683-698.
32. Zoppi, F., Fellini, D., 1976. Enzymatic colorimetric cholesterol determination. Clinical Chemistry. 22, 690-691.

۲۰۱۶